

[Erhard Jakobsen.]

ning til det arbejde, som politiets efterretningstjeneste, i denne forbindelse militærets efterretningstjeneste, måtte udøve. Hvis der skulle være grund til at effektivisere, så det kunne gøres endnu bedre, så vil vi på ethvert tidspunkt være parat til at støtte det.

Vi vil imødegå alle bestræbelser på at svække det arbejde, der udføres, og jeg advarer endnu en gang mod de kræfter, som prøver på ikke at skræmme, men prøver på at latterliggøre alvorlige bestræbelser, som embedsmænd udfører, pålagt opgaven af dette ting at sikre friheden og demokratiet i Danmark.

Wilhelm (VS):

Det er jo som altid fantastisk at høre hr. Erhard Jakobsen, hvad han kan skrue sig op til, når man mener, at der er presse på: at få ændret en debat om ulovligheder, begået med skiftende statsministres vidende, til en debat om, hvad Solvognen og nogle rødstrømper har foretaget sig. Der har været nogle, der gik ind i radiohuset og fik læst en enkelt meddelelse op, men de gik dog ud igen. Derimod er hr. Erhard Jakobsen, som gik ind i radiohuset for mange år siden, blevet der og har råbt op i alle disse mange år. Det synes jeg er betydelig værre.

Til hr. Arne Christiansen. Jeg kan bekræfte, hvad hr. Gert Petersen sagde, at VS ikke er blevet spurgt om at være med på denne forespørgsel. Det kan måske nok undre, al den stund de to partier, der forespørger, snakker så meget om samarbejde, når man ellers kunne blive enige. Men vi er altså ikke blevet kontaktet om denne her sag, og hr. Gert Petersen har givet begrundelsen, nemlig at det, der foregik i 1958, selvfølgelig mest havde tilknytning til de to partier. Jeg vil godt sige, jeg synes, det er en lidt dårlig begrundelse, fordi den jo gør det lidt let for andre her at sige, at det hele drejer sig om den gamle sag, og det gør det jo altså ikke. Men o. k., det er den begrundelse, der er givet, og jeg vil da gerne tilføje, at VS er glad for, at der er kommet denne anledning til at diskutere efterretningstjenesternes virksomhed.

Jeg kan med det samme om dagsordenerne, som har nogen tilknytning til dette, sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for

den socialdemokratiske dagsorden. Jeg synes, der er grund til at påpege, at disse to dagsordener overhovedet intet har med hinanden at gøre. De udelukker ikke hinanden. Den af hr. Ib Nørlund foreslåede dagsorden holder sig også snævert til det, der foregik omkring 1958, og derfor skulle der teoretisk ikke være noget som helst i vejen for at stemme om den også, og det burde ske. Men vi ved jo nok, hvordan det går. Der er lavet en afværgedagsorden, som skal forhindre, at der tages stilling til noget reelt. Det er det, der sker. Prøv at lægge mærke til, at der i virkeligheden ikke er noget i hr. Ib Nørlunds dagsorden, som er i modstrid med, eller som skulle forhindre, at den kom til afstemning, efter at man havde stemt om den, hr. Hjortnæs fremsatte. Vi vil kunne stemme for den af hr. Ib Nørlund og hr. Gert Petersen foreslåede dagsorden og ikke for den anden.

Det, der er baggrunden for denne forespørgsel, det mønster, der er blevet afdækket omkring det såkaldte „firma“, er jo, at „firmaet“ opererede med de socialdemokratiske statsministres vidende, at „firmaet“'s virksomhed var bekendt for den militære efterretningstjenestes næstkommanderende, som endda var kontaktperson til de politikere, der var informeret. At den militære efterretningstjenestes virksomhed — og dette her var jo i hvert fald i familie med den — ikke, som nogle har sagt her, rettede sig mod ydre fjender, men rettede sig alene mod indre politiske modstandere, som man i øvrigt ikke havde noget på. At der var klare forbindelser til AIC, hos hvem nogle af de fremtrædende navne dengang var Urban Hansen, Alsing Andersen, Helge Nielsen, og til en anden organisation, Atlantsammenslutningen, hvor man også kender nogle af navnene den dag i dag, Niels Matthiasen, Knud Damgaard, Kjeld Olesen, Erling Foss, Kristian Mogensen osv. At man i disse organisationer ikke havde noget pengeproblem, til trods for at der ikke var noget, der hed kontingent. At det er kommet frem, at direktør Thomsen fra Wright, Thomsen og Kier, tidligere formand for Dansk Arbejdsgiverforening, indsamlede arbejdsgiverbidrag til „firmaets“ virksomhed. At „firmaet“ først blev lukket, da den militære efterretningstjenestes chef, oberst Lunding, på grund af indre uenighed om betalingen i